

ALBINA

Revista săptăminală
a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 359

8 pagini — 15 bani

Miercuri 10 noiembrie 1954

Sărbătorirea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în Capitală

În după amiaza zilei de 6 noiembrie, în sala Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc o adunare festivă prilejuită de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. La această adunare au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești, activiști de partid, militari ai Forțelor Armate ale R.P.R., oameni de știință și artă, numeroși fruntași în producție.

Cu această ocazie a luat cuvântul tovarășul Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic și prim secretar al Comitetului Central al P.M.R., care a vorbit despre însemnătatea istorică mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. După ce a analizat condițiile internaționale în care popoarele lumii sărbătoresc în acest an ziua de 7 Noiembrie, vorbitorul a arătat că poporul nostru întâmpină cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie muncind cu perseverență pentru ridicarea nivelului de trai în țara noastră, pentru construirea socialismului și apărarea păcii. Este deosebit de însemnată sarcina pusă de partid în vederea ridicării agriculturii noastre, verigă hotărâtoare pentru dezvoltarea și întărirea întregii economii naționale și ridicarea

nivelului de trai al celor ce muncesc. Dezvoltarea agriculturii este strâns legată de întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, alianță ce stă la temelia puterii democrat-populare și reprezentă chezașia construirii socialismului în țara noastră.

★

Duminică dimineață, în Piața Stalin, a avut loc un miting al oamenilor muncii, la care au participat zeci de mii de cetățeni ai Capitalei. Steagurile roșii și tricolore, portretele marilor dascăli ai omenirii muncitoare, Marx, Engels, Lenin și Stalin, ai conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernului Sovietic și ai conducătorilor Partidului Muncitoresc Român și Guvernului R.P.R. erau purtate cu drag de cei prezenți.

Ora 10. Aplauze și aclamații prelungite anunță sosirea tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice, și a celorlalți tovarăși ce au luat loc în tribuna, deasupra căreia fluturau steagurile roșii, care încadrau un medalion uriaș înfățișând pe Lenin și Stalin.

Se aud puternice urale în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Gu-

vernului U.R.S.S., în cinstea prieteniei veșnice între poporul român și poporul sovietic.

Fanfara execută Imnul de Stat al R.P.R. și Imnul de Stat al U.R.S.S. Mitingul este declarat deschis. Ia cuvântul tovarășul Chivu Stoica, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Cuvântarea sa în care s-a arătat marea însemnătate a Revoluției Socialiste din Octombrie, a fost subliniată de nenumărate ori de aplauze și aclamații puternice. Vorbește apoi ambasadorul Uniunii Sovietice la București, L. G. Melnikov. Această cuvântare a prilejuit o nouă și puternică manifestație de dragoste și recunoștință față de marea Uniune Sovietică, față de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Oamenii muncii prezenți la mitingul din Piața Stalin au aprobat cu îndelungate aplauze telegrama de salut trimisă Guvernului Sovietic și Comitetului Central al P.C.U.S. Telegrama a fost citită de Eroul Muncii Socialiste, ceferistul — mecanic cincisutist — Ștefan Lungu. Mitingul s-a încheiat într-o atmosferă de bucurie și voieșie. În sunetele fanfarei — care a cântat dansuri populare românești și sovietice. Oamenii muncii s-au prins în hore largi, hore ale frăției și bucuriei.

De 7 Noiembrie în Răcari

7 Noiembrie. Țărani muncitori, colectivști, fruntași în agricultură din Conțești, Săbăreni, Odobești, Brezoele și din alte comune din raionul Răcari au venit cu bucurie, mândri de succesele lor, să ia parte la adunarea festivă închinată celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. S-au adunat la căminul cultural „Nicolae Bălcescu” din Răcari, în sala împodobită cu flori. Delegații de muncitori, colectivști, țărani muncitori fruntași, au salutată această dragă sărbătoare.

Tovarășul Dumitru Petru, prim secretar al comitetului raional de partid, a vorbit despre însemnătatea zilei de 7 Noiembrie și despre bucuria și succesele cu care au întâmpinat oamenii muncii din raion această măreață sărbătoare.

Și într-adevăr, nu puține sînt succesele obținute de oamenii muncii de pe ogoarele raionului Răcari. Iată, de exemplu, țăranul muncitor Dichiu R. Vasile,

din comuna Odobești, care în anul acesta a aplicat regulile agrotehnice întocmai la cultura sfecliei de zahăr și a obținut o recoltă de

(Continuare în pagina 2-a)

Să folosim din plin zilele bune de muncă ale toamnei

Toamna se apropie de sfârșit. Acum, din zori și pînă-n faptul serii, gospodarul harnic își chivernisește cu multă pricepere fiecare ceas de lucru.

În cea mai mare parte a țării, a fost strînsă recolta. Dar din păcate mai sînt o seamă de comune unde adunatul recoltei de pe cîmp a rămas mult în urmă. O bună parte din satele codașe sînt în regiunea Galați. Pe cîmp se mai zăresc lanuri de porumb neculesc, tarlale de bumbac înălbite de puf alb. O asemenea tărgănare a strînsului recoltei păgubește țara, pe țăranii muncitori care nu se grăbesc cu această muncă. În alte părți ale țării nu s-a dat zorul cuvenit la scosul și transportatul cartofilor și sfecliei de zahăr. Vremea rea care poate veni de la o zi la alta, înghețul, poate să pricinuiască mari daune dacă prinde pe cîmp asemenea culturi.

Regiuni întregi și-au îndeplinit cu cinste angajamentul de a întâmpina marea sărbătoare a zilei de 7 Noiembrie cu însămînțări terminate la vreme și în bune condițiuni. Cu îndreptățită mîndrie privesc țăranii muncitori întovărășiți din comuna Severinești, raionul T. Severin, la griul care, semănat la vreme, a înverzit locul. Nu același lucru se poate spune despre țăranii muncitori din comunele Caporal Alexa, Pîlu și altele din raionul Criș, regiunea Arad, unde însămînțările au rămas mult în urmă.

Terminînd însămînțările, țăranii muncitori au dator să treacă neîntîrziat la executarea arăturilor adînci, atît de trebuincioase culturilor de primăvară. Cu cît vom avea mai multe arături adînci, lăsate în brazdă crudă, cu atît mai bogată va fi recolta de porumb, grîu de primăvară și alte produse, în anul 1955.

Proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al partidului pune în fața lucrătorilor din agricultură sarcina lărgirii suprafețelor agricole. În multe sate și comune țăranii muncitori au și trecut la punerea în viață a prevederilor Directivelor. Așa, bunăoară, în comuna Mihăileni din raionul Dorohoi, s-au destelenit peste 50 hectare. Prin părțile unde se cultivă vii și pomi, zilele de toamnă rămase sînt deosebit de prețioase. Îngropatul viilor, aratură în livezi, făcîndul gropilor pentru pomi și viță de vie, ce urmează a fi plantate, sînt lucrări care cer să fie grabnic duse la îndeplinire.

Zorul muncilor de pe cîmp, din grădini, livezi și vii, trebuie împletit cu împlinirea predării tuturor cotelor către stat. Sînt nenumărate comune din țară care-și fac o cinste de seamă numărîndu-se printre fruntașe la predarea cotelor de cereale, carne și lapte. Țăranii muncitori din satul Licuriciu de Sus, raionul Gilort, au realizat pînă în prezent planul de colectare a produselor vegetale și animale în proporție de 96 la sută. Ion Turcitu, Marin Murgășeanu și Ilie Vlad din Romina, raionul Baș, sînt mîndria satului. Ei au fost primii din sat care au dus la baza de recepție cotele de cereale pe întregul an 1954. Pilda lor trebuie urmată de toți țăranii muncitori.

Muncile de recoltare, însămînțatul culturilor de toamnă, toate celelalte lucrări agricole, precum și predarea cotelor vor trebui duse la îndeplinire cu toată hărnicia bunului gospodar. Nici o zi bună de lucru să nu rămînă nefolosită. Toamna este anotimpul cînd se socotește rodul agonisit într-un an. Dar tot toamna este și vremea cînd la multe culturi se pune temelie trainică recoltei din anul viitor. Iată de ce toate muncile de toamnă trebuie să fie executate în întregime.

Propășirea agriculturii noastre, creșterea bunei stări în patria noastră dragă, așa cum ne învață partidul, depinde de fiecare om al muncii din agricultură.

Țărani muncitori, lucrați neobosit pentru îndeplinirea tuturor muncilor de toamnă! Folosiți din plin fiecare zi, fiecare ceas bun de lucru!

Aspect de la mitingul oamenilor muncii din București

De 7 Noiembrie la Răcari

(Urmare din pagina 1-a)

51.600 kg. la hectar. De asemeni, și Toma Marin din comuna Bildana, care a însămințat porumbul în cuiburi așezate în pătrat și a făcut și polenizarea artificială, a reușit să stringă de pe un hectar 6.000 kg. știuleți. Intovărire agricolă din Urziceanca a scos 27.000 kg. cartofi la hectar, iar colectivității din comuna Colacu au recoltat anul acesta cu 700 kg porumb mai mult la hectar decât au obținut țărani muncitori cu gospodării individuale din comună. Toate acestea s-au obținut aplicând cu dragoste și încredere regulile agrotehnice, folosind metodele înaintate ale colhoznicilor de cultivare a pământului. Datorită ajutorului agrotehnic sovietic, oamenilor muncii de pe ogoare din raionul Răcari au reușit să obțină recolte așa mari. Țărani muncitori din raionul Răcari s-au străduit să întâmpine 7 Noiembrie și cu alte realizări. De pildă, țărani din comunele Urziceanca și Bufta și-au predat toate cotele în procent de 90 la sută. În cinstea marelui zile, întreg raionul a terminat însămințările de toamnă. Dind viață proiectului de Directive, în întreg raionul oamenii muncii au desțelenit până acum 220 hectare.

Adunarea festivă din Răcari s-a încheiat cu un frumos program artistic dat de echipa lucrătorilor din învățământ. Cei care au luat parte la sărbătorirea zilei de 7 Noiembrie au vizitat apoi expoziția agricolă raională deschisă cu acest prilej.

Din trecutul de luptă pentru libertate al poporului nostru

Inchisoarea Doftana... Cetate a chinurilor și a morții, unde numeroși comuniști, luptători pentru cauza libertății poporului nostru au fost ținuți în lanțuri grele, au fost bătuți, schingiuiți, uciși de slugoii bogătașilor ce stăpîneau țara în trecut. Dar temnița și chinul n-au putut infringe pe bravii oameni educați de partid.

Azi, muzeul Doftana este o mărturie a trecutului glorios de luptă al partidului clasei muncitoare. Pătrunși de adîncă emoție pășesc acum mii de oameni ai muncii din țara noastră, în muzeul Doftana, oglindă

a luptelor și jertfelor poporului nostru pe altarul libertății, pe drumul cuceririi unei vieți noi, scăpate de mizerie și exploatare.

Iată un grup de vizitatori înscriind în paginile registrului de la intrare cuvinte calde, de recunoștință, pentru partid, pentru eroii ce s-au jertfit spre a dărui celor ce muncesc lumina vieții libere.

Fotografia din stînga: Intrarea cu frontispiciul „Penitenciarul Doftana“.

Fotografia din dreapta: Oameni ai muncii semnînd în registrul de la intrare.

La sfat cu cititorii revistei

ALBINA

De curînd, în comuna Hoghilag, raionul Sighișoara, redacția revistei noastre a ținut o consfătuire cu cititorii săi. În cadrul consfătuirii, unii țărani muncitori au arătat că revista a publicat o seamă de materiale bune și folositoare, scrise pe înțelesul lor. De pildă, țărani muncitori Almășanu Simion a arătat că revista „Albina” l-a ajutat să cunoască, săptămînal, evenimentele cele mai importante petrecute în țară și peste hotare. Iar țărani muncitori

Bîrzare Emanoil, a arătat că în primăvara acestui an a citit în revista „Albina” un material în care se arăta felul cum se poate însămința porumbul așezat în pătrat. Citind acest material, Bîrzare Emanoil a trecut să însămințeze și el, o parte de teren destinat culturii porumbului, în cuiburi așezate în pătrat. În toamna aceasta el a obținut o recoltă cu câteva sute de kilograme mai mare față de ceilalți țărani muncitori care nu au însămințat după această metodă. Alți

cititori au vorbit despre împrăștierea pe care le-au avut citind materialele care înfățișau experiența colhoznicilor sovietici.

Numeroși participanți la această consfătuire au arătat că sînt unele probleme de care revista nu se ocupă decît foarte rar. Cei care au luat cuvîntul au făcut și propuneri deosebit de însemnate. Țărancă muncitoare Moșoiu Paulina a propus revistei să publice mai multe materiale de la fruntașii în agricultură în care ei să-și împărtășească metodele lor de muncă. De

asemeni, ea a propus ca revista să mai publice articole și sfaturi de la zootehnicieni despre creșterea purcelor.

În cadrul consfătuirii s-au ridicat și probleme ale muncii culturale de la sate. Colectivistul Bubu Constantin a arătat că țărani muncitori din comună sînt dornici să citească o carte, să vadă manifestări artistice, dar aceste lucruri nu le pot avea întotdeauna. De multe ori biblioteca este închisă, iar în cadrul căminului cultural nu se duce o rodnică activitate culturală. Directorul căminului cultural, C. Goga, nu se interesează îndeaproape de munca culturală din sat.

Legat tot de munca culturală, învățătorul de la școala germană, Schazer, Mihai, a propus revistei să deschidă o rubrică în care să se dezbate problema „cum poate fi îmbogățită și mai mult munca culturală la sate“.

Revista va începe de îndată publicarea materialelor cerute de cititori în cadrul consfătuirii.

Prin expozițiile agricole raionale

Munca mecanizată și făcută după metode noi, științifice, din gospodăriile agricole de stat, colective, întovăririi sau de pe ogoarele țărănilor muncitori cu gospodării individuale, este o mărturie vie a marelui avînt pe care l-a luat agricultura noastră în ultimii ani. Roadele acestei munci

— pentru a fi cunoscute de cit mai mulți țărani muncitori — sînt înfățișate în multe din expozițiile agricole raionale care s-au deschis în ultima vreme. De asemeni, și succesele obținute de crescătorii de vite sînt popularizate tot prin aceste expoziții.

Nu de mult, s-a deschis la Lugoj expoziția agricolă raională. Aici, harnicii oameni ai muncii de pe ogoarele raionului au înfățișat o parte din realizările lor. Bazarul colectivităților din Chizătau este mult admirat de vizitatori. Printre produsele lor se găsesc roși în greutate de 350—750 grame bucata, șeclă de zahăr de soiul „Mamuth“, care cîntărește 6 kg. o căpășină. Colectiva „Bella Breiner“ din Ghizela a expus ardei „cornul caprei“ avînd cîte 17 bucăți pe o tulpină.

Și-au mai prezentat aici produsele și diferite întovăririi. Mult cercelate sînt un soi de porumb hibrid și o nouă varietate de orz. Această varietate a dat anul acesta, în condiții de secetă, 2.000 kg. la hectar. Amindouă sînt expuse de întovărire din Lugoj. În altă parte a expoziției se pot vedea realizări din gospodăriile agricole de stat. Astfel, gospodăria de stat din Buziaș a prezentat numeroase soiuri de struguri ca „Mușcat Otonel“, „Pinot

negru“, „Furminat“ și „Risling italian“. Sectorul viticol e atît de dezvoltat la acetastă gospodărie, încît în ultima vreme a devenit foarte cunoscută în întreaga regiune. O altă gospodărie de stat — cea din Lugoj — a expus printre altele iarbă de Sudan înaltă de peste 3 metri și porumb de soiul „Phister“, înalt de aproape 2,50 metri și cu 2-3 știuleți pe fiecare coccă.

Vizitatorii se opresc îndeaproape la bogatele recolte de rapiță pe care le-a obținut colectiva din Căpăt (1.210 kg. la hectar).

Cu toate că „Asociația crescătorilor de păsări și animale mici de rasă“ din Lugoj a luat ființă doar de un an, totuși ea a obținut frumoase succese. O parte din aceste animale mici și păsări pot fi văzute la expoziție.

Țărani muncitori au avut multe de învățat vizitînd expoziția, căci au aflat noi metode de lucru și au văzut realizările muncii științifice.

În fotografie vedem un grup de țărani muncitori privind și minunîndu-se de frumusețea spicelor de păioase prezentate la expoziția agricolă raională din Botoșani.

Abonați-vă din timp la revista „ALBINA“ pentru anul 1955. Costul unui abonament pe un an întreg este de lei 7,50. Abonamentele se fac prin oficiile poștale și la factorii poștali.

Directori ai căminelor culturale, bibliotecari, responsabili ai colțurilor roșii! Indemnați pe oamenii muncii de la sate să se aboneze la „Albina“ în număr cit mai mare.

ABONAȚI-VA la ziarul „AGRICULTURA NOUA“ Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Trăim bucuria muncii înfrățite

Sînt doi ani de cînd, după ce ne-am tot sfătuit, 34 țărani muncitori, romîni și maghiari, am pus temelie unei întovărășiri agricole, spre a ne lucra pămînturile laolaltă.

E drept că și înainte trăiam în bună înțelegere cu țărani muncitori romîni. Eu însumi mă ajutam deseori în muncă cu Moise Prejmăreanu. Puneam eu o vită și el una, că n-aveam nici unul din noi două, și așa ne aram pe rînd peticele noastre de pămînt.

Cînd aveam o frămîntă un ne-caz, o nevoie, la el alergam și întotdeauna l-am simțit aproape, prieten.

De cînd muncim în întovărășire, prietenia dintre țărani muncitori maghiari și romîni din Budila este și mai strînsă. Toamnele bogate ce le avem de cînd sîntem în întovărășire, ne arată că munca unită ne dă roade sporite.

Împreună, înfrății în muncă, lucrăm noi și la treburile de gospodărire ale comunei. Așa am făcut cînd ne-am electrificat comuna acum doi ani. Peste 500 becuri electrice s-au aprins pe ulițe și în casele noastre. „Dacă am lumină electrică și munca mi-a fost cu spor în întovărășire, de ce n-aș lua și radio?” mi-am spus eu. Mi-am luat radio. Acum stau seara în fața lui, ascult muzică și fără să vreau mă duc cu gîndul în trecut, cînd fie că lucram pe moșiile boierilor romîni, fie că ne rupeam oasele muncind pe moșiile grofilor, noi, țărani muncitori romîni și unguri din Budila, tot cu nimic ne alegeam.

Astăzi simt și eu că trăiesc ca un om. Muncesc, îmi achit îndatoririle către stat cu dragă inimă,

între primii. Oamenii cu care muncesc alături mă prețuiesc. N-am să pot uita niciodată clipa cînd am fost ales deputat. Romîni și maghiarii din circumscripția mea au găsit cu cale că merit încrederea lor. Eu mă străduiesc de aceea să le fiu tot mai de folos, să răspund așa cum se cuvine cinstei ce mi-au făcut-o alegîndu-mă printre cei 9 deputați maghiari, 10 romîni și 2 romi, ce conduc treburile obștești ale comunei.

Copiii, tinerii maghiari, ba și vîrstnicii ce au dragoste de carte, sînt îndrumați deopotrivă cu cei romîni spre școli înalte. E o plăcere să vii la noi, la căminul cultural, să auzi ba cîntece și jocuri romînești, ba din cele ungurești. Ce de parte sînt anii aceia cînd boieri și grofi căutau să ne asmută pe unii împotriva celorlalți, spre a ne putea asupra mai bine.

Azi ducem o viață nouă. E drept că muncesc mult. Dar am un trai îmbelșugat și eu și familia mea. Mi-am cumpărat o vacă cu lapte, oi, un porc. Mi-am făcut trei costume de haine bune. Pătutul și magazia gem de greutatea bucatelor. Mulțumirea mea fără seamăn se îndreaptă în primul rînd spre partidul clasei muncitoare.

În patria noastră scumpă, Republica Populară Romînă, sînt că duc un trai tot mai bun. Și această bucurie o simt și ceilalți țărani muncitori romîni, unguri și romi din comuna mea. E cu adevărat bucuria muncii înfrățite.

Gödri Samoilă

membru în întovărășirea agricolă
„Drumul Socialismului”
și deputat în sfatul popular
din comuna Budila, raionul Stalin

Și în comuna Cocioc din raionul Snagov, proiectul de Directive a prins viață. În fotografie se văd primele brazde răsturnate din izlazul de 60 hectare planificat a fi redat agriculturii.

La poalele Parîngului

Toamna — anotimpul cînd se cuibăresc în pămîntul-mamă rădăcinile pomilor. În această toamnă care a luat în grijă recolta lui 1955, a început înrădăcinarea, adică îndeplinirea prevederilor proiectului de Directive al celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Nu-i regiune, nu-i raion, sat ori cătun, în care minunatul program să nu fi început a-și înfige rădăcinile și a prinde viață. Să mergem, cititorule, prin unul din zecile de raioane ale țării — Novaci...

De la cîmpia neagră și aburindă ca o masă gata de ospăț și pînă la creștetul Parîngului, care stă ca stăpînul în capul mesei, a început să prindă rădăcini programul de grabnică înflorire a agriculturii

Iată-i aici în adunări și sesiuni pe fiii cei mai buni ai acestor locuri, cum propun și cad de acord printr-o simplă ridicare de mîna asupra aducerii la viață a pămînturilor lăsate de mult pradă spinilor

Iată-l pe Călinescu Nicolae din Polovragi. Păcat că nu poate vedea orice neîncrezător lumina feții, hotărîrea și zîmbetul său din clipa cînd s-a ridicat și a propus destelenirea a 45 hectare pămînt plin de spini și negară șirmoasă, care prin iulie taie buzele vitelor.

Cine știe cînd vor mai trăi asemenea clipe tovarășii din Pociova-liștea, ca acelea pe care le trăiesc acum, cînd hotărăsc construirea unui canal de irigare pe malurile

rîului Galbenu, și curățirea de pâlămidă și scaieți a 30 hectare.

Iată-i și pe deputații din comuna Novaci care nu sînt mai puțin mișcați cînd propun destelenirea celor 8 hectare de pămînt care aparțineau școlii, ca să fie curățite și să se intre cu plugul în ele. Nu degeaba se spune: picătură cu picătură se face lacul mare. 8 hectare de ici, 8 de colea, 10 de dincolo, s-au strîns peste 400 pe întregul raion.

Acestea s-au petrecut prin luna octombrie și se petrec și astăzi. Pînă acum, peste 100 hectare au și fost smulse din ghiarele spinilor și pâlămidei.

Va veni primăvara. Vremea în care soarele se repede să smulgă plapuma de zăpadă de pe trupul pămîntului, trezindu-l prin împunsături de raze. Primăvara — vremea cînd rădăcinile se prind întru-totul, cînd rădăcinile mărețului program se vor prinde cu miile de fire ale celor peste 60 hectare de pomi noi puși în raion, în firisoarele celor 102 hectare vită de vie de cele mai bune soiuri. Castani și salcîmi vor acoperi coastele golașe ale dealurilor. Nuci, înșiruiți ca niște copii ieșiți proaspăt de la grădiniță se vor înălța de-a lungul celor vreo 30 km. de șosea Novaci-Tg. Jiu.

Da, și în raionul Novaci sînt numeroși oameni harnici, oameni minunați, care au început înrădăcinarea, tălmăcirea în fapte, a proiectului Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului.

Ion Gheorghe

Cît a cîștigat fruntașul Haralambie aplicînd regulile agrotehnice

Pe cînd mă aflam zilele trecute într-un grup de țărani muncitori — pe aria comunei Independența, raionul Galați — am auzit și eu vorbindu-se de Haralambie Costin.

— Dintre toți care au creierat orezul — zise unul din delegații de batoză — cel mai mult orez la hectar a avut Haralambie. El s-a dovedit de fapt cel mai harnic în îngrijirea culturii orezului și iată-i răsplata: 5.460 kg. la hectar!

Am mai aflat atunci că acest fruntaș aplica agrominimul așa după cum îl învățau tehnicienii Munteanu Gheorghe și Rahier Ghilson de la Rizeria „Steaua Roșie” din Brăila, după cele auzite la conferințele ținute la căminul cultural, ca și după cele citite de el în cărțile agrotehnice. În felul acesta el a învățat despre punerea la încolțit a seminței de orez înainte de a fi semănată — pentru a-i scurta perioada de răsărire, despre plivitul de buruieni de cel puțin trei ori, despre inundatul orezului la timp și multe alte lucrări. Haralambie le-a aplicat pe toate acestea, iar azi, rodul său bogat i-a adus noi bucurii în casă. De pe cele 5.460 kg. orez predate statului, el a primit 24.800 lei.

— Din banii aceștia — i-a spus el nevastă — o să ne cumpărăm doi cai, de-ale îmbrăcămînții, o să ne reparăm casa și altele altele.

Haralambie Costin desprinsese apoi din proiectul de Directive o sarcină măreață pentru el:

— O să ridic continuu producția la hectar! Din proiectul de Direc-

tive eu am învățat că pentru aceasta este necesar să-mi pregătesc din timp terenul cultivabil, să-i dau îngrășăminte îndeajuns și să-i aplic toate metodele agrotehnice înaintate, lucrări pe care eu nu le-am folosit pînă acum în întregime

Anicuța Mihail
corespondent

TOAMNA PE OGOARELE PATRIEI

INDRUMAȚI DE ȘTIINȚA AGROTEHNICĂ

In ultima vreme agronomul de sector Ion Crăsneanu, a venit deseori pe la întovărășirea din satul Urlați, raionul Huși. Sfaturile sale prețioase i-au ajutat mult pe întovărășii. El le-a vorbit, printre altele, despre pierderile însemnate pe care le poate aduce după sine întîrzierea semănatului. Ca urmare, în seara zilei de 29 octombrie, întovărășii au terminat însămînțările, semănaînd chiar peste plan 7 hectare cu griu. Și pentru ca rodul să fie cît mai bogat în anul viitor, ei au muncit pămîntul așa cum spune agrotehnica: au selecționat și tratat semințele și le-au semănat în rînduri încruciate.

CU 97 HECTARE MAI MULT DECIT PLANUL

Zua de 3 noiembrie a fost pentru țărani muncitori din comuna Chilia Veche, raionul Tulcea, o adevărată zi de sîrbătoare. La sfatul popular, responsabilii de sectoare au vestit în seara acelei zile că însămînțările au luat sfîrșit pe întreaga comună: se însămînțasera, în afară de 685 hectare griu și seară cît prevedea planul, încă 97 hectare. La realizarea cifrelor de mai sus au contribuit în mare măsură comuniști și deputați ca Ustinescu Dumitru, Marcu Petrencu, care în perioada lucrărilor agricole de toamnă au arătat țărănilor muncitori importanța executării la timp a însămînțărilor. Printre țărani muncitori ce și-au depășit suprafețele ce le aveau în plan de însămînțat, se numără și Roșu Ni-

colae, care și-a mărit suprafața semănată cu griu cu încă 2 hectare. Costin Alexe și alții

PREGĂTESC TERENUL PENTRU ÎNSĂMÎNȚĂRILE DE PRIMĂVARĂ

De îndată ce au terminat semănatul celor 40 hectare cu griu planificate, membrii gospodăriei agricole colective „Viața Nouă” din comuna Sagna, raionul Roman, au început arăturile adînci de toamnă. Pînă mai zilele trecute ei au arat o suprafață de 33 hectare, pregătînd astfel terenul în vederea însămînțărilor de primăvară. Colectiviștii Ambăruș Anton, Aruxandrei V., Divili Laurențiu, Andieș Emil, Gulai Bernat, au muncit cu deosebit sîrg în această perioadă, fiind un exemplu pentru ceilalți colectiviști.

Mintea cea de pe urmă

Povestire
de P. A. CARAIUAN

Urcan mergea totdeauna cu fruntea sus, căci nimeni n-avea a-l a-răta cu degetul: uite, asta, așa și pe dincolo. Dacă bărbatul n-are la douăzeci ani putere, la treizeci minte și la patruzeci un rost, apoi nu-l bărbat. Urcan avusese la douăzeci ani putere cât trei, la treizeci minte cât șase, iar la patruzeci un rost — atîta cât poate să aibă un mijlocas care nu s-aruncă nici printru cei dinții, dar nu rămîne nici coada cozii. Casa lui sporește văzînd cu ochii, iar de cînd s-a hotărît mărișorul Floricăi — mîndria lui cea mare și neprețuită — cu Mihiu, Urcan înflorește de fericire. Mihiu era ridicat din calicime, dar acum flăcăul avea o leacă de pămînt de la improprietărire, era membru de partid, deputat în sfatul popular al comunei.

Și care tată cu dragoste către fiica lui și cu grija unui stîlp la bătrînețe nu-și dorește un ginere care să aibă deschise căile vieții?

Urcan îl îndrăgise pe flăcău, poate și în dorul băiatului mai mare ce-i murise pe front.

Pe la începutul lui octombrie, Mihiu și Florica au făcut cununia civilă. S-a nimerit să fie față și primul secretar al comitetului raional de partid, și asta-l bucură peste măsură pe Urcan. Se gîndea că la nuntă o să vină tot oameni cu vază, spre cinstea casei vechi și a celei noi. Primul secretar, sigur. Apoi, oameni din comună, — că slavă domnului, la așa ceva vin ei și prietenii, dar și neprieteni, măcar să cîrtească. Hotărîrea nunta pînă către crăciun, să termine și Mihiu treburile grabnice ale înșămînțării de toamnă și ale colectării. Se întîmplă, însă, și un necaz: lui Urcan îi muri porcul, un porc mare și gras, pe care-l ținea pentru la nuntă. A umblat Urcan încoace, încolo, să cumpere altul — căci nu se putea să ridice așa nuntă mare fără să ai un porc cum se cade — dar n-a găsit la fel și nici atîtea parale cât îi cereau nu avea. Tocmai cînd se întorcea tare necăjit de la tîrg, se întîlni nas în nas cu Istrati. Deși vecini, gard în gard, Istrati nu-i tăia calea, știindu-l socru al deputatului. Dar acum veni de-a dreptul la Urcan:

— Ce-am auzit să fie cu noroc.
— Să dea Dumnezeu.
— Și pe cînd nunta?
— Către crăciun.

— Uite ce am vrut să-ți spun: N-ai vrea să-mi vinzi și mie ceva? Îți dau pe loc un porc, tot ți-a murit al d-tale și-ți trebuie la nuntă. Un porc pe cîntel! Nu-l iei din tîrg nici c-un miar opt sute! Inii dai pe el 14 saci...

Urcan se feri să-i răspundă deodată. Ce-o să zică Mihiu cînd o auzi de tîrgul lui? Avusese cu totul 60 saci cu porumb, 30 îi dăduse unui din Călmățui în contul unei datorii pentru o vacă de lapte și niște materiale ce-i trebuiau la casă și hambar. Ii rămăsese 30 saci. De aici, trebuia să scoată 7 pentru cotă. Acuma, Istrati îi cerea 14. Cu ce mai rămîne? Și ce, parcă numai porc trebuie la nuntă?

— De, ce să zică? Să mă mai gîndesc, domnule Istrati. Nici pe mine nu mă dă porumbul afară din casă...

— Bine, gîndește-te și diseară îmi spui.

Urcan mai umblă ce mai umblă printre oameni să vadă cum merg prețurile și socoti că a nimerit-o bine cu Istrati. Acasă, avea pus în saci porumbul gata de urcat în căruță și de mers la baza de recepție. Dar își zise Urcan: „Dacă mai zăbo-

vese cu porcul, nu-l mai iau cu altul. Zăbovesc mai bine cu cota. Ii dau lui Istrati porumbul, el îmi dă porcul și sînt mai cîștigat. Ce cumpăr acum cu 14 saci, peste o lună nu pot să mai iau. Nu s-o face gaură-n cer că eu, Urcan, zăbovesc cu cota. O! da-o mai tirziu. Dar trec hopul!” Așa se socoti el și seara bălu la ușa lui Istrati:

— Uite, domnule Istrati, venii să-mi dai porcul. Porumbul îl iei d-ta pe din dor, că... de! Să nu mai vadă oamenii.

— Știam eu că prietenul la nevoie se cunoaște! rise Istrati. — Dar ia ascultă, de vin n-ai nevoie pentru nuntă? Am un vin... puterea ursului, la 4 lei chilul.

— De, aș avea... Dar la 4 lei... cam scump.

— Ne-voim noi. Un chil de vin pe trei de porumb, — dacă ai în ce să-l pui. Dacă n-ai, îți împrumut eu vase și-mi dai... șase saci, pe cincisprezece deca.

— Fie, domnule Istrati. Cu vasele d-tale.

— Dar vinul ți-l aduc poimîine, că nu-l am aici. Porumbul, dacă te-ncrezi, dă-mi-l acum tot. Că eu mîine îl pornesc la tîrg și de-acoto îl urnesc pe finul către vie să aducă poimîine vinul.

— Fie, domnule Istrati.

Și așa se făcu că pînă-n noapte Urcan se îmbogăți cu o scroafă de toată frumusețea și cu promisiunea a cincisprezece deca de vin, dar sărăci cu 20 saci de porumb din cei 30 ce-i mai avea. În noaptea aceea, Urcan mai mult nu dormi decît dormi, tot gîndindu-se pe de o parte dacă a încheiat bun tîrg cu Istrati, pe de altă parte la ce va zice Mihiu cînd va afla de afacerea lui. În zori, se duse să vadă ce face scroafa. Dar abia ieși din casă... și-și puse mîinile în cap de ce văzu: scroafa ieșise din cocină, se scărpinase de cotețul rațelor cîrmindu-l pe-o rină și terfelise vreo șase-șapte păsări care-și trăgeau sufletul într-o baltă de sînge, iar scroafa nicăieri!

— Cătălina! Ia vin', că nu știu ce-i cu porcul! zise și porni în căutarea scroafei. O găsi după niște scînduri, întinsă la pămînt, cu ritul sub gardul lui Istrati.

— Al dracului animal... doamne iartă-mă, tot la chiabur trage!

Zmuci din stivă o scîndură și-o pocni zdravăn peste spate. Scroafa

gemu, dar nu se clinti. Urcan o lăsă și plecă să-i aducă un obroc de grăunțe. Însă scroafa nici nu se uită.

— Vrei să te cîrpești și mai rău te rupi! se necăji Urcan. O fi bolnavă sau ce dracul o fi avînd, doamne iartă-mă!

Ii întinse iar obrocul cu bombe dar scroafa gemu și încercă zadarnic să se întoarcă.

— I! bolnavă! Așa făcea și porcul meu cînd a murit! Să vezi că nu-a tras Istrati pe sfoară!...

În vremea asta ieșise din casă și Cătălina și Florica, și amîndouă se uitau neputincioase cînd la scroafa lățită pe jos, cînd la prăpădul de lîngă cotețul rațelor. Urcan se așezase pe-o buturugă și privea la scroafă, cu capul în palme.

— Mă duc să-l iau de gît pe Istrati, să-l tîrască aici! se-nfurie Urcan.

Dar abia făcu cîțiva pași și se oprî. Pe drum se auzea mare ceartă. Ascultară cîteștrei. Părea să fie Mihiu și Stelea clopotarul.

— De ce n-ai dat cota? întrebă Mihiu. Te tot plîngi, și d-ta, ea și Istrati, că n-ai porumb pentru cota. Dar ca să vindeți la Ploiești aveți porumb!

— Porumbul n-a fost al meu! Eu n-am porumb! striga Stelea. Și de-aș avea, e treaba mea ce fac cu el! Iar tu să-ți vezi de-ale tale! Ce, numai eu n-am dat cota? Nici socru-lău n-a dat-o. Pe el de ce nu-l...lă-murești? Fiindcă ți-e socru? Lasă, tovarășelule, om pune și noi o vorbă unde știm și n-o să-ți fie moa'el!

— Vorbește unde vrei și ce vrei, dar eu te îndemn să duci cota! i-o reteză Mihiu.

Urcan, Cătălina și Florica pâliră. Se uitau buimaci unul la altul fără să deschidă gura. Deodată, Florica începu să plîngă și țîșni de lîngă părinți fugind în casă.

Cînd ajunse în dreptul porții lor, Mihiu îl strigă pe Urcan și-i spuse:

— Tată, să vii și d-ta la sedință la sfat, azi pe la 10. A venit și tovarășul prim secretar de la raion. Și te-a mai rugat nea Dumitru să-i dai și lui mîine căruța, că vrea să-și ducă cota.

— Dar ce-ai de ești așa, nu știu cum? se făcu Urcan a nu avea habar de cele ce auzise.

— N-am nimic. Ia, unii întîrzie cu cotele... Sănătate bună!

Urcan, palid, privi lung după tînrar. De ce nu l-a luat Mihiu și pe el la rost? Băiatul s-a încrezut în el și el uite ce face! Impletindu-se pe picioare, se duse în casă. Se oprî în prag. Florica plîngea, baba plîngea.

— Ho! Ajunge! le strigă bătrînul, și se duse în grădină. Scroafa abia își mai trăgea duhul. Călcînd în dușmănie, se îndreptă spre gardul lui Istrati și strigă cît putu:

— Domnule Istrati! Domnule Istrati! Ia vin puțin!

Abia tirziu se arătă și Istrati:

— Dar ce s-a întîmplat, vecine?

— Mi-ai făcut-o, domnule Istrati. Scroafa a fost bolnavă și trage să moară!

— Ce spui dumneata, vecine? Scroafa era sănătoasă tun! La d-ta s-a îmbolnăvit. S-a luat molima de la porcul care ți-a murit.

— Ce tot îndrugi acolo, dom'le? M-ai hoțit! Să-mi dai înapoi porumbul că altfel nu știu ce fac!

— Păi de unde să ți-l dau? Nu ți-am spus că-l trimîț? De două ceasuri au plecat căruțele.

— Mie să-mi dai porumbul și să-ți iei hoitul ăsta din curtea mea, că altfel...

— Altfel? Ia lasă neică, întorcem și noi foaia. Știm noi cum merg treburile și pe la matala. Și Istrati trînti ușa, intrînd în casă. Zadarnic mai strigă Urcan pe la gardul chiaburului, că acela nu mai ieși afară.

Urcan ajunse tirziu la sedință și fiind odaia sfatului ticsită de lume, se ghemui mai lîngă ușa, doar de-o scăpa și mai nevăzut. Nu-i era gîndul la ce spun oamenii... Deodată tresări. Tocmai vorbea fratele lui Stelea:

— Tovarăși, cum v-am spus, mă trimite Istrati cu porumb să-l vînd la Ploiești, la piață. Ii zic: Da bine, nașule, d-ta zici că n-ai porumb pentru cota și vinzi la piață? — Da' el: Ești prost, mă Dumitru! Am găsit aseară unul mai prost ca tine, mi-a dat sacii ăștia și eu i-am dat o scroafă care nici nu știu dacă o trăi pînă-n ziuă! Dacă-am văzut așa, eu am venit cu porumbul aici la sfat. Da' cine-i prostul de care zicea Istrati? Noi trebuie să-l aflăm tovarăși!

Urcan simți că toată lumea aceea, cu odaie cu tot, se învîrte ca-ntr-o comedie. Erau în joc și cinstea lui, dar și a gînerelui. Cum o să stea Mihiu în fața tovarășilor lui c-un așa socru? Vinăt de mînie, își făcu loc cu coatele și ieși în fața oamenilor:

— Măi fraților, măi tovarăși! Prostul ăla sînt eu, eu, Vasile Urcan!

Și Urcan povesti totul din fir în pîr.

— Așa, măi fraților și măi tovarășilor! Eu am să duc mîine cota, că mai am ceva porumb. Cu chiaburul mă judec eu, n-aveți grijă. Eu spun că dacă omul n-are la douăzeci de ani putere, la treizeci minte și la patruzeci un rost, nu-i om. Și uite, m-am lăsat prost la cincizeci și șapte! Noroc că văd acum mai limpede, cu mintea cea de pe urmă...

Primul secretar al raionului veni lîngă Urcan și-l îmbrățișă. Văzu că bătrînul are ochii înlăcrimați. Glumi, să-l mai înveselească:

— Ei, tovarășe Urcan! E bună și mintea cea de pe urmă, numai să vie la vreme... Dar la nuntă tot vin, nu scapi de mine.

Fața bătrînului se luminează, ca cerul după o ploaie caldă de vară.

SĂH SI... MAT

La căminul cultural, pe seară,
Joacă șah o fată și-un flăcău.
O întreabă dînsul într-o doară:
— Cum e treaba în sectorul tău?

— Păi se poate să nu știi? Păcat!
Doar se știe că sîntem în frunte.
... Șah! Așa!... Mai mută de ai unde!
Iacă na, Marine, că ești mat.

Ii întoarse fata întrebarea
Cînd îl vede că s-a încurcat:
— Ei, dar voi cum stați cu nsămînțarea?
— Cum stăm noi?... (roșește). Iar e mat.

Fata îi vorbește incinudată:
— Na! Ziceai să joc pe sărutări
— Nu mai joc cu tine niciodată
Pin'nu te fac mat... la-nsămînțări.

CORNELIU ȘERBAN

Colhoznicii din artelul agricol „Bogdan Hmelniški” din regiunea Cernovți, R.S.S. Ucraineană, au lărgit mult în acest an culturile de legume, care ocupă acum o suprafață de 25 hectare. Aceste culturi se udă cu ajutorul unei instalații de ploaie artificială.

In clișeu: instalația de ploaie artificială din colhozul „Bogdan Hmelniški”.

Maestrii pomiculturii

Livezile sovhozului „Krasnii sad” încep numaidecât dincolo de stanița Bataisk din regiunea Rostov. Acest sovhoz este o mare gospodărie, în care pomii fructiferi — meri, pruni, vișini, cași, ocupă o suprafață de 466 hectare.

Livezile sovhozului sînt împărțite în sectoare de cîte 25 hectare, după varietăți. În felul acesta se face mai bine polenizarea și fructele din diferite sectoare se coc treptat, ceea ce ușurează culegerea lor și transportarea la fabricile de conserve.

Directorul sovhozului, Naum Vladimirovici Kavalercik, ne spune că anul trecut sovhozul a obținut o recoltă de 16.000 kg. mere și 8.200 kg. prune la hectar. Gospodăria a realizat un venit de 1.067.000 ruble. Pentru înfăptuirile sale sovhozul a primit dreptul de a participa la Expoziția Agricolă Unională.

Pentru ca pomii să ro-

dească bine, este necesar ca polenizarea lor să se facă complet. În această privință joacă un mare rol albinele. Sovhozul are o prisacă proprie și în afară de aceasta, în fiecare primăvară își aduc prisăcile aici apicultorii din colhozurile învecinate. Anul trecut, de pildă, în perioada înfloririi s-au aflat în livezile sovhozului aproape 800 de stupi de albine. Făcîndu-se bine polenizarea, s-a obținut o recoltă îmbelșugată de fructe.

Pentru obținerea de recolte mari de fructe joacă un rol însemnat și perdelele de protecție. Înainte de a se sădi livezile sovhozului, aici s-au sădit asemenea perdele de protecție, care ating acum o înălțime de 12 metri. Perdelele de protecție apără pomii fructiferi de vînturi.

Printre copacii mari se văd în livezi rinduri de copăcei tineri, proaspăt sădiți.

— Desimea pomilor dintr-o livadă este una din condițiile obținerii unor recolte mari — ne spune directorul sovhozului. — Noi ne dăm silința să folosim cît mai rațional fiecare metru pătrat de pămînt.

Agronomul șef Iaroslav Lunev a sădit pe o suprafață de 75 hectare pruni între rindurile de meri și aceasta nu va reduce nicidecum recolta de mere. În urma muncii de îndesire a pomilor, sovhozul are acum pe o suprafață de 280 hectare, în loc de aproximativ 40.000 pomi, cîți erau înainte de îndesire, 80.000 pomi. În felul acesta va spori mult recolta de fructe pe aceeași suprafață de pămînt.

... Multe lucruri interesante am văzut și am auzit noi în sovhozul „Krasnii sad”. Aici am făcut cunoștință cu o seamă de oameni minunați, ca, de pildă, brigadierul Perov, Alpatov și Tihonova și maestrii pomiculturii Tokareva și Maidanenko, care au obținut anul trecut cîte 24.900 kg. mere la hectar. Am văzut cum se irigă livezile dintr-un canal de distribuție din Marea de Azov, cum sînt îngrijiți copacii și cum se duce lupta împotriva dăunătorilor.

Și acum, cîteva cuvinte despre perspectivele livezilor sovhozului „Krasnii sad”. Perspectivele acestea sînt uriașe. În anul 1960 aproape toți pomii din sovhoz vor da roade. Potrivit planului de perspectivă, sovhozul va da țării pînă la 6 milioane kilograme de fructe și poame de calitate superioară.

D. PETROV

In stepa kazahă

La comitetul regional de partid din Akmolinsk ni s-a arătat o hartă nouă a regiunii, pe care erau trecute teritoriile a 27 noi sovhozuri. Sovhozurile răsar aici în locuri pe unde rar a pășit picior de om. Intinderile lor sînt uriașe. Stepă kazahă pare cu adevărat nemărginită.

Acum locurile acestea clocotesc de viață. Aici se ară zi și noapte. Milioane de hectare de noi pămînturi sînt puse în slujba poporului sovietic. Fiecare sovhoz nou are cîte 20-30.000 hectare de pămînt arabil.

Inițierea de sovhozuri pe pămînturile înțeleșite reprezintă o mare construcție a vremurilor noastre.

E greu de descris acum în toată măsura vreun sovhoz oarecare de prin părțile acestea. Prea repede se schimbă aici totul. Se poate întîmpla să nu mai recunoști aici ceea ce ai văzut abia cu o săptămînă în urmă. Pînă mai nu de mult locurile acestea erau pustii. Apoi au apărut sate de corturi. Acum răsar tot mai multe și mai multe case prefabricate.

În sovhozul Marinovski lucrează oameni veniți din regiunile Harkov, Dnepropetrovsk, Jitomir, Vorosilovgrad, Poltava, Odessa, din Leningrad, Kislovodsk și Alma-Ata. Sovhozul acesta s-a statornicit aici mai tîrziu decît vecinii săi — pe la mijlocul lui iunie din acest an. Dar în răstimpul scurt care a trecut de atunci oamenii au făcut multe și la arat și la construirea satului lor. În legătură cu aceasta se cuvine să fie menționată munca rodnică a directorului sovhozului, Anatoli Vasilievici Zaudalov, de fel din Stalinograd, care este un foarte bun organizator. Hotărît și pretențios în muncă și în aceeași vreme deosebit de atent față de oameni, el și-a cucerit dragostea acestora.

Cu o deosebită însuflețire muncește aici tineretul, care constituie de altfel majoritatea lucrătorilor. Comso-

moștele R. Emelianova, A. Zamcii, E. Kleșnia, V. Nepociatova, P. Paškova și L. Semionova au adresat prin ziarul „Pravda” o chemare către alte tinere să vină să muncească pe pămînturile înțeleșite. Chemarea lor a găsit un larg răspuns printre tinerele din Moscova, Leningrad, Ucraina și din alte părți ale țării. În noile sovhozuri au venit multe lucrătoare noi.

Aceeași muncă însuflețită se vede și în sovhozul Kaikarti, care este condus de Nikolai Maximovici Mamontov. Aici lucrează oameni veniți din Ucraina, regiunea Moscovei și Leningrad.

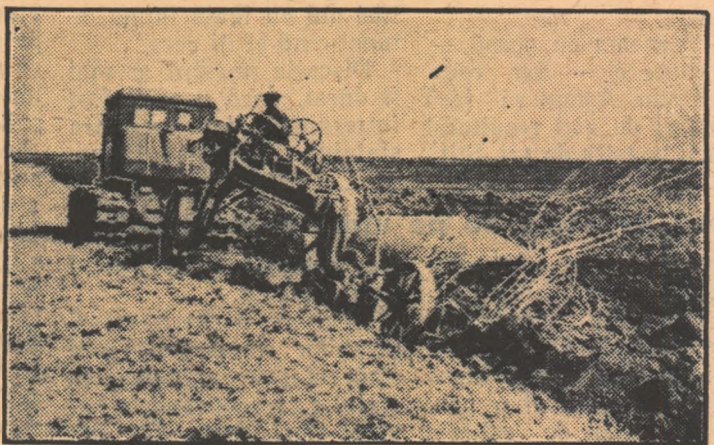
Odată cu succesele sale în producție, colectivul de aici realizează și multe lucruri interesante în viața obștească și culturală. Aici rulează adesea filme și vin artiști. S-au organizat, de asemenea, colective de artiști amatori. Colectivul de dansuri a dat cîteva spectacole în sovhoz și în brigăzile de tractoare și de cîmp.

...Lucrătorii din noile sovhozuri au îndrăgit stepa înținse și frumoase ale Kazahstanului. Pămînturile de aici sînt rodnice și constituie un izvor nesecat pentru dezvoltarea a diferite ramuri de gospodărie. Aici sînt condiții deosebit de prielnice pentru culturile de cereale.

N-a trecut decît puțină vreme de cînd au apărut pe locurile acestea cele dinții sovhozuri, pe care statul le-a înzestrat cu cele mai bune mijloace tehnice. Și iată că aceste mijloace tehnice și munca însuflețită a oamenilor au și dat cele dinții roade și roadele acestea sînt însemnate. Kazahstanul a depășit planul de valorificare a pămînturilor virgine și înțeleșite pentru recolta din anii 1954—1955.

Inițierea sovhozurilor schimbă din temelie viața regiunilor de stepă îndepărtate.

V. PANKOV

Pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice, sute de mil și milioane hectare se dau în folosință agriculturii prin desțelenire. În clișeu: lucrări de desțelenire în sovhozul „Omski”, din Siberia. Aici se vor putea cultiva cereale, legume și plante tehnice.

După metoda lui Malțev

Colhoznicii din artelul agricol „Drumul spre comunism” din regiunea Moscova, studiază cu mult interes noul sistem de lucrat pămîntul propus de colhoznicul-savant inovator T. S. Malțev. Aici s-a hotărît să

se aplice metoda lui Malțev pe un lot experimental de 13 hectare, în cadrul unei brigăzi de cîmp.

Mecanizatorii au și început să lucreze ogorul. S-au arat primele hectare. La primăvară se va însămînța aici ovăz.

Centrale telefonice automate în colhozuri

În satele colhoznice Tkviavi și Karaleti din raionul Gori (R.S.S. Gruziană), s-a terminat de curînd construirea unor centrale telefonice automate. În scurtă vreme se va începe construc-

rea unei centrale telefonice automate în colhozul „Stalin” din satul Hevani (raionul Gagri).

Pînă la sfîrșitul acestui an se vor construi centrale telefonice inter-colhoznice în 15 colhozuri din Gruzia.

Să dăm o deosebită atenție lucrărilor de toamnă în vii

Sintem la începutul campaniei lucrărilor de toamnă în vii. Multe gospodării au și pornit cu încredere să aplice regulile tehnice viticole recomandate în această perioadă. Așa, de pildă, cunoscuta gospodărie agricolă de stat din Panciu, regiunea Birlăd, care a obținut în fiecare an recolte din ce în ce mai bogate de struguri, a început zilele acestea îngropatul viei.

Iată în câteva rânduri ce lucrări principale avem de făcut în acest timp la viile altoite și indigene:

Recoltarea coardelor altoi. După ce s-au cules viile, de la fiecare butuc se taie câte 2—5 coarde — după vigoarea butucului — lăsând însă coardele de rod necesare anului următor. Coardele altoi se fac apoi pachete de câte 100 bucăți și se stratifică peste iarnă în nisip jilav. În primăvară, aceste coarde vor folosi la altoire.

Completarea golurilor. Aproape în toate podgoriile din țara noastră se găesc însemnate goluri. Acestea au apărut nu numai din cauza îmbătrânirii viței și înghețurilor, ci și

neîngrijirii viei. Pentru a mări producția la hectar și a folosi orice palmă de pământ — așa cum prevede proiectul de Directive — trebuie pornit de îndată la completarea acestor goluri. În viile tinere, pînă la 10 ani, completările de goluri se fac cu butași de vițe altoite; în cele de 11—25 ani golurile se completează cu butași port-altoi înrădăcinați, care se altoiesc mai tîrziu în verde sau uscat; iar în viile mai bătrîne completarea trebuie făcută prin marcotaj.

Îngropatul viei. Deoarece viile altoite și indigene îngheață la temperaturile scăzute din iarnă, ele trebuie neapărat îngropate. În regiunile mai calde de la noi — unde se aplică tăieri scurte (la cep) — se face numai mușuroitul butucului. Lucrarea de îngropat constă în culcarea coardelor de-a lungul rîndului și acoperirea lor cu un strat de pământ mărunt, de 15-20 cm grosime.

Aratul și îngrășatul viei. Aratul adînc la 20—25 cm se face printre rîndurile de viță, de îndată ce s-a terminat îngropatul. Odată cu arătura de toamnă se face și îngrășatul viei, împrăștiind printre rînduri, înaintea plugului, gunoi de grajd în cantitate de 20-40 tone la hectar. Peste iarnă,

arătura trebuie lăsată în brazdă negrăpată, în scopul de a reține mai multă zăpadă în vie. În plantațiile mici și cu rînduri dese, aratul adînc poate fi înlocuit prin săpatul adînc cu cazmaua (hîrlețul).

Lucrările de toamnă în viile hibrizi sînt tot atît de importante ca și în celelalte vii omintite. Pentru sporirea producției viilor de hibrizi existente, trebuie să aplicăm însă acestora lucrări de îngrijire mai bune ca pînă acum. Astfel, ele trebuie arate adînc printre rînduri, îngrășate cu gunoi de grajd, iar vițele tinere mușuroite ca să nu înghețe.

Aplicarea tuturor măsurilor prevăzute în agrominimul viticol și în special aratul adînc de toamnă și îngrășatul pot aduce sporuri de recoltă chiar de peste 70 la sută. Folosind toate regulile agrotehnice, țărănul muncitor Dobre Lefter din comuna Ostrov, regiunea Constanța, a obținut în toamna aceasta de pe 25 ari de vie, o recoltă de 2.312 kg struguri și 1.000 litri vin. Exemple de podgoreni fruntași ca Dobre sînt multe în țara noastră. Recolte bogate însă pot obține toți podgoreni, dacă aplică regulile agrotehnice la îngrijitul viilor. Ing. V. Drăgușanu

Fruntașii la colectări din comuna Daneș

Am bătut de câteva ori în poartă, am strigat, dar în zadar. De după porțile mari, cu curtea împrejmuită de gard înalt, de cărămidă, nimeni nu-mi da nici un răspuns. Negăsindu-l pe Birsan Ilie, fruntașul satului — că pe el îl căutam — am plecat spre sfat. Soarele trecuse de asfințit și primele semne ale serii începuseră să se lase. La sfat, în camera președintelui, lume multă. Printre ei am găsit și pe eroul meu, Birsan Ilie. La prima vedere părea a nu fi el. Figura-i tină și veșnic primitoare, nu lăsa să se vadă cele 70 de toamne trăite. Intru în vorbă cu el, spunîndu-i printre altele că l-am căutat și pe acasă și că aș dori mult să stăm de vorbă.

— Veneam eu acasă — îmi spuse el — dar ceva mai tîrziu. Aștept să facă tovarășii de aici rezultatul muncii noastre de azi. Știți,

Mari avantaje de pe urma contractărilor

De cînd și-a contractat boii, țărănul muncitor Cornea Petru din comuna Poiana, raionul Caransebeș, i-a îngrijit cu multă atenție. La predare, el a prezentat doi boi de calitate extra-grasă, cu o greutate de 1.410 kg. Pentru aceasta, statul l-a răsplătit din plin. Petru Cornea a primit 7.614 lei, de asemeni 3 kg. talpă, 7 fuse de piele și 650 kg. porumb la preț oficial.

sintem în întrecere la colectări cu cei de la Hoghilag, comună ce se află tot în raionul nostru, Sighișoara.

Am stat mult de vorbă cu bătrînul și fruntașul satului, Birsan Ilie. În acest timp el mi-a povestit cu mîndrie că în fiecare an primele bucate pe care le culege le dă statului, cu drag.

— Și cum nu le-aș da — mi-a spus el — dacă statul mă ajută. Mărfuri în cooperativă avem mai multe, semințe selecționate și unelte primim. Pe deasupra ne mai învață cum să și muncim pămîntul. Și apoi cite alte ajutoare nu ne dă. Unui asemenea prieten, cum e statul, care îți dă atîta ajutor, îți este drag să-l dai cu toată inima, atunci cînd el îți cere.

Discuția noastră ar mai fi durat, dacă n-ar fi fost întreruptă de secretara sfatului, Lăcătuș Elena,

Din cota de carne i s-au scăzut 98 kg.

În ultima vreme, numărul țărănilor muncitori care contractează animale cu statul a crescut mult în raionul Caransebeș. Ca urmare, de la începutul acestui an și pînă în prezent s-au contractat 626 vite mari, 28 mînzăți, 80 vițe, 107 porci, 454 oi și 594 miei.

Leon Bohatir
corespondent

care intrase pe ușă. Venise să aducă situația colectărilor pe comună.

— Stăm bine, am luat-o înainte celor din Hoghilag cu 45 procente — spuse secretara.

Birsan Ilie auzind cuvintele secretarei, sări de pe scaun ca și ars.

— Bravo, vestea asta mă bucură. Acum pot pleca acasă cu sufletul împăcat.

Rămăsesem singur cu președintele. Într-un tîrziu el începu a-mi povesti despre munca lor cu colectările.

— Unul din succesele muncii noastre se datorește în mare parte deputaților din comisiunile permanente care ne-au ajutat foarte mult. De pildă, noi am împărțit comuna pe sectoare, punînd responsabili chiar pe deputați. În fiecare seară ei vin în fața comitetului executiv și ne arată rezultatele muncii și greutățile întîmpinate. Așa cum ne-am organizat munca, ea a dat roade, 90 la sută din planul de colectări pe comună a fost îndeplinit. O adevărată întrecere între țărani muncitori s-a desfășurat în această perioadă. În întrecere au ieșit numeroși fruntași, ca Bendorfeanu Nicolae, Cristea Alexandru și alții. Aș vrea să vă mai spun, în încheiere, că în munca cu colectările activiștii căminului cultural, în frunte cu directorul Kikernea, nu ne-au dat nici un ajutor.

G. Roșu

NOTE POLITICE

„Ospitalitate” americană

Zarvă mare. Posturile de radio anunțau sosirea în Statele Unite ale Americii a orchestrei olandeze „Concertgebouw”. Afișe uriașe, articole în ziare și multe alte forme de reclamă americană anunțau același lucru. Deh! Organizatorii acestui turneu al orchestrei olandeze voiau să încaseze cît mai mulți dolari.

În timpul acesta, membrii orchestrei erau nerăbdători să-și înceapă turneul în S.U.A. Căci după asemenea reclamă erau siguri că li se va face o primire cum nu se așteptau. Și într-adevăr, li s-a făcut o primire neobișnuită. Patru membri ai acestei orchestre, printre care și oboistul Stitjin, au fost opriți să intre în țara „libertăților”. Au fost învinuiți că... participaseră activ la mișcarea mondială

pentru pace. Cei ce au pătruns însă în America au avut parte de o altă manifestare de „ospitalitate” deosebită. O agenție de teatru a cerut sechestrarea instrumentelor.

Desigur că o seamă de membri ai orchestrei cu pricina își spun: „Încă o „vizită” de aceasta în S.U.A. și ne întorcem în Olanda în costume de... baie”.

Așa a fost distrusă bătrîna pădure de lîngă München-Gladbach

Pe lîngă München-Gladbach se întindea o pădure bătrînă ocupînd 400 hectare. Ocupanților englezi le-a plăcut mult locul și împrejurimile. Și ceea ce place stăpînului, sluga se grăbește să-i facă poștele. Așa

multă plecăciune. Ce le pasă lor că se distrug păduri și ogoare? Nicît cele 300 milioane mărci, costul acestor construcții nu-i pun pe gînduri. Omul de rînd din Germania apuseană mai trebuie să ducă în spînire și aceste angarale pe lîngă cele multe sub povara cărora este strivit.

La construcțiile de care am amintit și-au găsit moartea 12 persoane și altele multe sute de persoane au fost rănite.

Este lesne de înțeles de ce imperialiștii americani și englezii au pus atîta zel în ticluirea acordurilor de la Londra și Paris. Pe lîngă faptul că ei speră să folosească pe omul din Germania apuseană drept carne de tun în scopuri războinice, secătuiesc avuțiile acestei țări, își bat joc de populație și avutul ei.

s-a întîmplat și de astădată.

Comandamentul englez a hotărît ca pe locul amintit să ridice cazărmi, terenuri de instrucție, locuințe pentru trupele de ocupație. Autoritățile guvernului lui Adenauer s-au supus cu

Și negrul James Walker a rămas pe drumuri

James Walker din localitatea Tampa, statul Florida, a servit zece ani ca preot în armata americană. Culoarea lui neagră nu l-a oprit pe afaceriștii americani să se slujească de el. După întoarcerea lui din armată se credea pus la adăpost de furia bandelor de teroriști americani — susținute de bogătași — stăpînii Americii. Dar într-o noapte, nenorocirea s-a abătut asupra lui. Cete de bandiți, plătite de afaceriști, nu l-au cruțat pentru „păcatul” cel mare de a se fi născut om de culoare neagră. S-a trezit în strigătele vecinilor: „Îți arde casa, James”. Vîlvățile focului au mistuit pînă-n temelii cocioaba în care se adăpostea familia preotului. Negrul James

Walker a rămas pe drumuri.

Astăzi a scăpat cu atît, dar mîine, ziua de mîine, ce-i va mai hărăzi lui Walker? Deocamdată a scăpat cu viață, dar cît îi va fi

dat să mai trăiască? În Statele Unite ale Americii, țara desmăului marilor bancheri, omul de culoare neagră la orice se poate aștepta, numai la bine nu.

O măreață demonstrație a unității de nezdruccinat dintre poporul sovietic, partidul comunist și guvernul sovietic

Moscova și întreaga patrie sovietică s-a împodobit în chip deosebit. Gloriosul popor sovietic, constructor iscusit al comunismului, sărbătorește în acest an a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

6 noiembrie. La Teatrul Mare din Moscova s-au adunat muncitorii fruntași din întreprinderile și de pe șantierele Moscovei, oameni de știință, de literatură și artă, reprezentanți ai organizațiilor de partid și obștești, ostași ai Armatei Sovietice, miniștri, deputați ai Sovietelor Supreme ale U.R.S.S. și R.S.F.S.R. Iau parte delegațiile din țările străine care se află la Moscova, membri ai corpului diplomatic.

Ovații și aplauze îndelungate anunță apariția în prezidiu a tovarășilor N. A. Bulganin, K. E. Vorosilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, A. I. Mikoian, M. G. Peruhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, N. M. Șvernîk, M. A. Suslov, P. N. Pospelov și N. N. Șatalin.

Raportul cu privire la cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost rostit de M. Z. Saburov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Vorbitorul a înfățișat uriașa însemnătate istorică pe care o are Revoluția din Octombrie pentru poporul sovietic, ca și pentru toate popoarele lumii.

M. Z. Saburov a înfățișat în cuvântarea sa marile realizări obținute de poporul sovietic în toate domeniile.

Poporul sovietic traduce în viață, cu entuziasm, măsurile luate de guvern și partid în ridicarea prin toate mijloacele a tuturor ramurilor agriculturii socialiste.

Succesele obținute în dezvoltarea industriei și a

agriculturii au dus la ridicarea continuă a bunei stări materiale și culturale a oamenilor sovietici. Vorbitorul a arătat că Statul Sovietic își închină întreaga sa politică internă și externă intereselor maselor populare, cauzei păcii și securității popoarelor.

PARADA MILITARĂ ȘI DEMONSTRAȚIA OAMENILOR MUNCII DIN MOSCOVA

Piața Roșie pare în această zi de 7 Noiembrie mai măreață. Pe fațada Muzeului de Istorie, încadrate în coroane aurii, stau înscrise cifrele: „1917” și „1954”. Steaguri, pinze roșii și ghirlande verzi împodobesc clădirea din fața Kremlinului.

Mareșalul Uniunii Sovietice, N. A. Bulganin, ministrul Apărării al U.R.S.S., trece în revistă trupele care iau parte la paradă, le salută și le felicită cu prilejul sărbătoririi Revoluției din Octombrie. Puternice salve ale artileriei anunță începutul parăzii militare. Defilarea ostașilor Armatei Sovietice a oglindit succesele obținute în perfecționarea măiestriei de luptă, a arătat că forțele armate sovietice dispun de toate cele necesare pentru îndeplinirea nobilii lor misiuni de a sta de strajă muncii pașnice a poporului sovietic.

Pline de voioșie trec prin Piața Roșie, salutând pe conducătorii partidului comunist și guvernului sovietic, coloane de oameni ai muncii, care poartă pancarte care arată victoriile lor în muncă.

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Moscova au prilejuit o mărturie vie a unității de nezdruccinat între poporul sovietic, partidul comunist și guvernul sovietic.

Popoarele lumii au sărbătorit ziua de 7 Noiembrie

La mii și zeci de mii de kilometri depărtare de hotarele marii Țări a Socialismului, milioane de oameni simpli au sărbătorit cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În aceeași zi, în toate limbile pământului, au răsunat cuvinte de slavă pentru Țara Revoluției din Octombrie, pentru apărtoarea de nădejde a păcii în lume, Uniunea Sovietică.

PEKIN

La 6 noiembrie a avut loc la Pekin adunarea festivă a reprezentanților vieții publice din capitala R.P. Chineze pentru sărbătorirea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Cu acest prilej au rostit cuvântări Sun Tsin-lin, vicepreședinte a Asociației pentru prietenia chino-sovietică și P. F. Iudin, ambasadorul U.R.S.S. în R.P. Chineză. În încheiere, par-

ticipanții au asistat la spectacolul „Lacul lebedelor” dat de artiști sovietici care se află în prezent în China.

VARȘOVIA

Tot în aceeași zi a avut loc la Varșovia ședința festivă consacrată sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie. În marea sală a Teatrului polonez de stat s-au adunat fruntași în muncă din întreprinderile Varșoviei, oameni de știință, cultură și artă, generali și ofițeri ai armatei poloneze și alții. Raportul cu privire la cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost prezentat de Iozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri.

MONTEVIDEO

La Montevideo, capitala Uruguaiului, a fost sărbătorită ziua de 7 Noiembrie

printr-o ședință solemnă. Președintele Institutului sovieto-uruguaiian pentru relațiile culturale, dr. Juan Carlos Bodano a citit un raport.

PARIS

La mitingul care a avut loc la Paris pentru sărbătorirea zilei de 7 Noiembrie au participat zeci de mii de oameni. Participanții la miting au ascultat cu o deosebită atenție raportul prezentat de Jacques Duclos. Cei prezenți la miting au salutat cu aplauze furtunoase declarațiile lui Duclos că poporul francez nu va lupta niciodată împotriva Uniunii Sovietice. În încheierea mitingului a avut loc un mare concert.

Nu există colț al globului pământesc unde ziua de 7 Noiembrie să nu fi prilejuit manifestării de dragoste ale oamenilor simpli pentru măreața Uniune Sovietică.

Rezultatul alegerilor din S. U. A.

Prin rezultatele lor, alegerile de la 2 noiembrie desfășurate în Statele Unite ale Americii au însemnat o înfrângere pentru partidul republican aflat la conducere.

În Camera Reprezentanților, partidul republican a obținut 203 mandate, față de 232 mandate ale partidului democrat. În Senat, partidul republican va avea 47 mandate, în vreme ce partidul democrat va avea 48 mandate. Întreaga propagandă deșănțată și plină de promisiuni făcătoare a republicanilor s-a dovedit zadarnică.

De ce și-au dat votul lor alegătorii americani, mai degrabă democraților decât republicanilor? Altă alegere n-aveau de făcut. Aceasta nu înseamnă că democrații sînt mai buni decât republicanii. Ce mi-e Rada-baba, ce mi-e baba-

Rada. Și unii și alții sînt reprezentanți ai intereselor bancherilor, în pofida maselor largi populare. Atît republicanii cît și democrații, atunci cînd au fost la cîrmuire, au luat o seamă de măsuri și legiuiri care în interiorul țării au dus la împovărarea oamenilor muncii, la militarizarea economiei naționale, creșterea șomajului, și ruinarea agriculturii. Pe plan extern, și republicanii și democrații au dus o politică de înveninare a situației internaționale.

Totuși cetățeanul american și-a putut da seama că în cei doi ani de guvernare republicanii au dus politica celor mai reacționare și războinice forțe din Statele Unite ale Americii. „Guvernul de miliardari” cum a fost denumit guvernul lui Eisenhower, a intensificat cursa înarmării-

lor, a redus impozitele aplicate societăților bogățiilor, a micșorat subvențiile pentru susținerea prețurilor agricole și altele. Pe plan extern, politica republicanilor a pus la cale prin șantaj și amenințări alianțe războinice, a împințit lumea cu sute de baze militare. Ducînd așa zisa „politică de pe poziții de forță”, republicanii au pus neîncetat piedici în calea rezolvării problemelor internaționale.

Prin votul său, cetățeanul american a respins politica antipopulară și războinică a guvernului republican. Încercările propagandei americane de a da uitării rezultatele alegerilor din 2 noiembrie, nu pot ascunde adevărul. Alegerile din Statele Unite ale Americii au arătat că masele largi americane resping politica războinică a forțelor reacționare.

NOUĂ MOAȘE ȘI UN MONSTRU

(Ce se ascunde în dosul acordurilor de la Londra și Paris?)

Acum moașele își surîdeau fericite, spunînd: „Să vedem dacă-l mai recunoaște cineva”. Și pentru a se asigura cît mai bine, au complicat această naștere pe hîrtie în acorduri care cuprind sute și chiar mii de pagini.

La 19 octombrie tocmeala reîncepe la Paris asupra problemelor rămase nerezolvate la Londra. Tocmeala se încinge tot mai tare și la Paris este nevoie să se adune 14 miniștri, reprezentanți ai 14 țări membre ale blocului Atlantic. Ei au discutat primirea Germaniei apusene în această grupare războinică. După cum vedem, monstrului de ieri, care renaște azi într-un chip și mai hidos, i se pregătește viitoarea familie: blocul Atlantic. Pregătirile se fac însă cît mai compli-

cat, pentru ca puțini să-și poată da seama ce se pregătește.

Adevărul este că popoarele și-au dat de îndată seama că în spatele voluminoaselor acorduri de la Londra și Paris nu se ascunde decît un singur scop: reînarmarea cît mai grabnică a Germaniei apusene, reînvierea monstrului — armata hitleristă. Și în

timp ce la Londra și Paris zgomotul nu mai contenea, în Germania apuseană cîracii de ieri ai lui Hitler, eliberați din închisori, au început de pe acum să pună pe picioare armata hitleristă.

În toate colțurile lumii au avut loc puternice manifestații împotriva reînvierii militarismului german. Înșiși unii oameni politici din

chiar țările așa zisei „uniuni vest-europene” și-au arătat răspicat împotrivirea. Iată, de pildă, ce declară Archie Gemmel, membru al partidului laburist (Anglia), despre remilitarizarea Germaniei: „Vom continua lupta împotriva acestei politici primejdioase și reacționare”.

Milioane de oameni sînt hotărîți să lupte pentru o Germanie unită și democratică în inima unei Europe capabile să asigure pacea tuturor popoarelor. De aceea, cele 9 moașe ale reînvierii armatei hitleriste în frunte cu moașa comandant — imperialismul american — trebuie să știe că popoarele văd cît de primejdios este monstruosul militarism german, în orice scutece s-ar ascunde. Și n-ar fi rău ca bogății din apus să știe proverbul: „Copilul cu multe moașe, moare cu buricul netăiat!”

Aurel Ralea

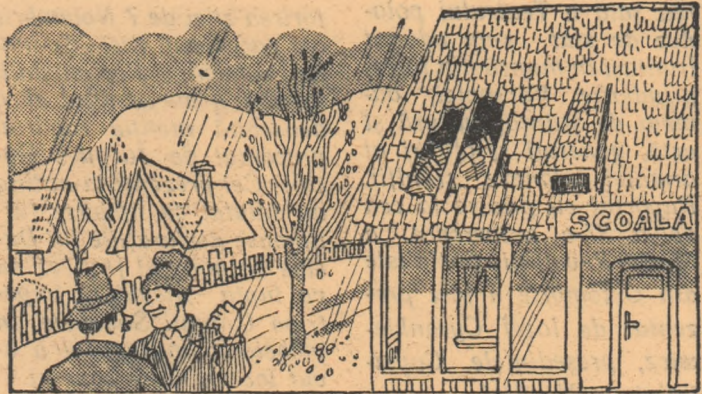

De vreme îndelungată cele 9 moașe (miniștrii de externe a 9 țări apusene) se căznesc să readucă pe lume un monstru, armata hitleristă născută în cel de-al doilea război mondial. Dar încă înainte de reînvierea lui, moașele se gîndesc ce denumire să-i dea pentru a ascunde cît mai bine chipul odios al „fătului”. Prima denumire sub care au căutat să-l ascundă a fost „comunitatea defensivă europeană”. Însă sub această denumire monstrul a murit în fașă, dat fiind că a fost de îndată recunoscut. Moașele însă nu s-au lăsat și s-au întîlnit la Londra pentru a porni din nou la lucru. La 3 octombrie s-a terminat conferința de la Londra a celor 9 miniștri de externe. Ce se întîmplase? Găsiseră pentru monstrul a cărui reînviere o pregătesc, un nume nou: „uniunea vest-europeană”.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Din neglijența organelor comunale, școala elementară din satul Zmeu, raionul Tg. Frumos, stă cu acoperișul spart. Deși există materiale și largi posibilități locale, organele în drept au aminat reparația pînă în pragul iernii.

— Văd că șindrila au în pod. De ce nu o pun pe acoperiș?

— Ca să n-o ude ploaia.

„Torcălăul”...

Se cîntă după melodia „Ușor puile, ușor”.

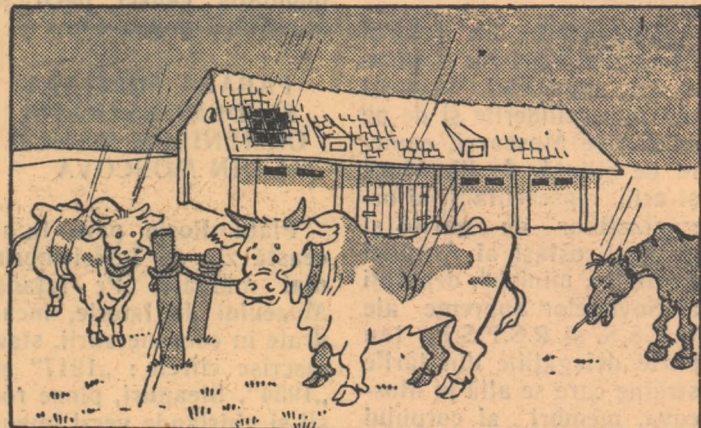
Martie cînd a sosit
El oșta că-i ostenit...
Vara că e cald spunea
Și-n umbră se tolănea.

Toți lucrau la cîmp avan
El, torcea ca un motan.
Apoi, toamna, tot la fel,
Se mai... odihni nițel.

Dar cînd fu la împărțit
Printre primii a venit.
Mulți duceau, cum se
cuvine,
Carele acasă, pline.

El se-nghesuia mereu:
Cîte care s-aduc eu?
Au ris toți: — O roabă-adu
C-ai să intri-n ea și tu!
Mircea Bonda

Sfatul popular al comunei Costuleni, regiunea Iași, nu s-a îngrijit să asigure reproducătorilor comunali hrană și adăpost. Ovăzul de pe cele 12 hectare din lotul zootehnic nu a fost recoltat la vreme, scuturindu-se pe cîmp. În grajdul reproducătorilor p'ouă ca și afară.

Taurii: Noroc murgule, strănuși cam des!

Armăsarul: Des, că foarte rar... își amintește cineva de noi.

Sămînță... rea

Ca să-ți înhami caii la plug și să mergi la însămînțat, îți trebuie doar cîteva minute. Chiaburilor Seculi Constantin și Roman Ciolovicianu din Topolovăț-Lugoj le trebuie pentru aceasta săptămîni în șir. Ba li se rup hățurile, ba e timpul ploios, ba-i o sărbătorică, ba le e sămînța rea...

Mai mulți țărani muncitori din comună s-au hotărît să-i ajute pe chiaburi. Le-au înhamat caii și i-au trimis la însămînțat griul, fiindcă sămînța le e bună, dar sînt ei sămînța rea... de chiaburi.

Epigramă

Dumitru Vasile, gestionarul cooperativei Șipote, raionul Iași, înșeală la cîntar.

De te ciupe cite-un pic

Și tu vezi, gestionarul

Jură: — Eu nu știu nimic

Vinovatul e... cîntarul!

O apă și-un pămînt (Scenetă)

„Eroii”: Colectorii Moldoveanu Ion și Costea Nicolae, referentul Grădinaru I. Dumitru, din comuna Șendriceni, Moraru Dumitru, colector în Burdujeni și Ostafie F. Nicolae, referent în comuna Dersea, toți din regiunea Suceava.

Acțiunea se petrece într-o sală de ședințe.

Moldoveanu: Tovarăși, după cum vă spuneam, situația este critică...

Mai multe voci: Fără critică...

Moldoveanu: Fără, tovarăși, fără, că nici mie nu-mi prea convine... Totuși, stăm cam prost cu colectările! Dau cuvîntul colegului meu, Costea Nicolae, care va expune situația...

Costea: ...Situația, tovarăși e... cum să zic eu...

O voce: Proastă!...

Costea: Așa, tovarăși... Proastă! Și asta fiindcă nici noi, colectorii... De ce tovarășul Moraru Dumitru,

de pildă, nici pînă astăzi nu și-a predat cotele?

Moraru: Ride hîrb de oală spartă! Și cine vorbește? Costea, care nu și-a predat carnea, porumbul, cartofii... Aud? Se supără tovarășul Moldoveanu? N-am ce-i face! Ce dacă-i prezidentul ședinței noastre? Mai mare rușinea... să nu-și predea cotele... tocmai el! La fel și referentul Grădinaru. Ia să-i dăm și lui cuvîntul...

Grădinaru: Tovarăși, eu unul îmi fac datoria. Cum vine cetățeanul de la bază cu obligația achitată, cum îl descarc din scripte... Da' acu', spuneți și voi. Descarc pe alții și mă las pe mine... încercat?! Eu... de Ostafie m-aș lega, fiindcă el stă și mai prost. Te pomenești c-o fi luat exemplul de la chiaburii Pintilie Vasile și Fusa Alexandru, de nu și-a predat cele 300 kg. cartofi, carnea, laptele...

Ostafie: Minte! Nu-i adevărat! Este vorba doar de 243 kg. cartofi, nu 300! Și apoi știți că de curînd noi am înaintat la raioane tabelele de restanțieri. Să ne spună cei din Șendriceni dacă sînt trecuți și ei în aceste tabele... Mîlc!... Nicușorul nu suflă un cuvîntel. Vedeti? De aia, pentru că n-au obraz față de oameni.

Grădinaru: Nu-i adevărat! Voi sînteți niște palavrăgii, niște indivizi fără simțul răspunderii... (După aceste vorbe, Grădinaru sare de la locul său. Cealaltă fac la fel. Gălăgie mare).

Moldoveanu: Liniște, fraților, liniște... Să vorbim deschis, între noi... Toți sîntem o apă și-un pămînt!

Din păcate această ședință n-a avut loc, deoarece „eroii” nici nu se gîndesc la așa ceva. Nu vor să-și facă rău cu propria lor... gură.

Fără... ocol!

Au trecut mai bine de patru luni de cînd pe Ion Macavei, șeful ocolului silvic Baia de Criș, raionul Brad, îl muncetea o întrebare: să-i dea lui Florian Colța din Luncoiul de Jos, cele 12 fire de brad pe care acesta le-a cerut pentru construirea casei, sau să-l mai amine?

Iată o întrebare la care șeful ocolului ar putea răspunde mai... fără ocol!

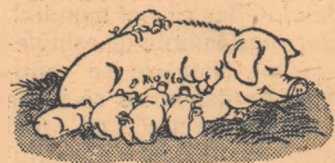
F. Benea
corespondent

Avansul, scroafa și... purceii

— Am venit pentru scroafă. Aș vrea să...

— Contractezi! — sare vesel delegatul Agevacoopului. — Să-ți dăm bani!...

Cît ai clipi, țaranul muncitor Ion Cîrțu din Săcășeni-Carei, a luat un avans de 472 lei. După care omul s-a dus acasă, a luat scroafa, și-a plecat cu ea la... vier! Urmează apoi cîteva luni de așteptare. Agevacoop-ul îl așteaptă pe Ion Cîrțu să predea scroafa îngrășată, cum scrie la contract. Ion Cîrțu așteaptă scroafa... să fete, cum și-a

făcut e! socoteala. Și scroafa a fătat. Dar, scroafă cu purcei cine-ți primește la contractare? Avansul înăpoi? Ehe, să fie sănătoși de cînd s-a che'uit!

Astfel, Ion Cîrțu nu numai că n-are de gînd să-și mai respecte contractul, dar chiar așteaptă să fie... felicitat. Și-ar merita-o. El crede că merită, căci puțini oameni fac dintr-o scroafă contractată și-un avans cheltuit fără rost, o adevărată... porcărie!

Scrisorile lui Ilie Poznașu

(25)

Ce-am pățit în comuna Fundeni-Liești oi ține minte cît oi trăi. M-am dus întii pe la sfatul popular. Acolo nimeni. Parcă ar fi știut că vin eu. Cînd am ieșit de la sfat văd-un individ mergînd așa, la... trap.

— Bădie — zic eu — ta stai nițel!

— Ți-ai găsit! Omul fugea mai departe. Și pentru că n-aveam pe cine întreba unde sînt cei de la sfat, o luai după el. Il ajunsei cu mare greutate.

— Ce fugi măi omule așa? Ia spune, nu cumva știi unde-l pot găsi pe președinte?

— E ocupat pînă peste cap. În parte pămînt! D-a a fug și eu, să-mi dea și mie urea cîteva poro-

nașe.

Pornirăm amîndoi spre cîmp. Aici președintele, Rădușu Constantin, se certa cu doi indivizi:

— Ești gros de obraz, Niță. Ce naiba, numai 2 vedre de vin merită pămîntul ăsta?

Niță Cocei tăcu.

— Coane — sări cu gura celălalt — facem amîndoi tamșa. Îți dau patru vedre, ce zici?

Rădușu Constantin zîmbi pe sub mustață.

— S-a făcut, Panaite. Bate laba cu neica și miine să te „înfățîșezi” cu promisiunea la mine. Acasă bă, nu la sfat. Că iar o să zică ăia că-i țin pe chiaburi în brațe.

— Păi bine nea Rădușule, așa ne fuses vorba? Mie ce-mi mai rămînc?

intră în vorbă cel care venise cu mine.

— Nu-i nimic, Stelică. Am eu grijă și de tine. Îți dau pămîntul din vale. Și ție, Niță, tot acolo. Să fiți vecini. Ca-n zicală: unde-s doi, puterea crește. Vă dau pămînt bun. ...Din rezervele statului. Mă-ngrijesc eu. D-aia simțiți-vă și voi, că se apropie crăciunul... anul nou... Și cei patru precupeți, Rădușu Constantin — președintele sfatului — și chiaburii Stelian Pecheanu, Niță Cocei și Panait Teodorescu, porniră spre vale. Rămăseși uluit de cele văzute. Vasăzică așa merg treburile pe aici? Mă luai după ei. Cînd îi ajunsei, îl bătui pe umăr pe președintele.

— Bădie — zic — am

și eu nevoie de ceva pămînt. Dau 5 vedre de vin.

Cînd auzi asta, Rădușu se scărpină la ceafă. Prinsese încă un „client” credea el.

— Păi zi așa, pușorule. De ce-ai tăcut pînă acu? Dar dacă mai pici cu vreo gîscă, două... știi... vin sărbătorile și pentru mine...îți mai lărgesc o leacă pămîntul. Vorba ăia, unde-s cînspece, douăzeci, mai merg vreo 2-3 hectare.

— Păi eu n-am decît 2 hectare de pămînt.

— Cum?! Atîta tot? Nu ești chiabur?

— Nu.

— Atunci piei din safa mea, calcule.

— Am plecat — zic eu — dar ai să mai auzi de mine. Să nu uiți! Mă cheamă Ilie Poznașu.